ARREST VAN HET HOF (Tweede kamer)
8 december 1987 *

In zaak 42/86,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Franse Cour de cassation (handelskamer), in het aldaar aanhangig geding tussen

Directeur général des douanes et droits indirects,

en

Artimport en anderen,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de posten 39.07 E IV en 42.02 B van het gemeenschappelijk douanetarief,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident, K. Bahlmann en T. F. O'Higgins, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: D. Louterman, administrateur

gelet op de schriftelijke opmerkingen, ingediend door:

— Artimport en Société nouvelle de transit et de courtage (SNTC) Tramar, verzoeksters in het hoofdgeding, vertegenwoordigd door J. M. Leonelli, advocaat te Parijs,

— de Spaanse regering, voor de schriftelijke procedure vertegenwoordigd door F. Mansito Caballero, directeur-generaal juridisch en institutionele coördinatie EEG, en ter terechtzitting door D. F. J. Conde de Saro, als gemachtigden,

* Procestaal: Frans.

— de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Yataganas, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde,

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 9 juni 1987,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 23 september 1987,

het navolgende

Arrest

1 Bij arrest van 11 februari 1986, ingekomen ten Hove op 14 februari daaraanvolgend, heeft de Franse Cour de cassation (handelskamer) krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van de posten 39.07 E IV en 42.02 B van het gemeenschappelijk douanetarief (hierna GDT).

2 Deze vraag is gerezen in het kader van een geschil tussen de Directeur général des douanes et droits indirects (hierna verzoeker) en de vennootschap Artimport te Parijs (hierna verweerster) over de indeling door verzoeker van koffers en attaché-cases onder post 39.07 E IV.

3 Verweerster importeerde op 23 mei 1979 koffers en attaché-cases van oorsprong uit Taiwan, die zij aangaf als goederen van post 42.02 B van het GDT. Verzoeker vorderde betaling van invoerrechten ten bedrage van 32 708,18 FF op grond dat de betrokken koffers en attaché-cases onder post 39.07 E IV van het GDT vielen, aangezien zij hun stijfheid zouden ontlenen aan het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd, en niet aan een ingebouwde steun of geraamte.

4 De Commission de conciliation et d'expertise douanière, waaraan de zaak werd voorgelegd, was van mening, dat de betrokken artikelen onder post 42.02 B vielen; verzoeker wendde zich daarop tot het tribunal de grande instance, dat oordeelde dat de produkten onder post 39.07 E IV moesten worden ingedeeld. In

hoger beroep van verweerster besliste de cour d'appel te Rouen, dat post 42.02 B van toepassing was. Verzoeker heeft tegen dat arrest cassatieberoep ingesteld, stellende dat de betrokken koffers van „kunstmatige plastische stoffen" stijf zijn doordat zij zijn gegoten of onder vacuüm geperst, en niet doordat er een geraamte of steunmateriaal in is verwerkt, en dat zij derhalve onder hoofdstuk 39 vallen; daarentegen zouden reisartikelen uit „plastische stoffen in vellen" onder post 42.02 vallen. Mitsdien zouden de betrokken koffers moeten worden ingedeeld als werken van „kunstmatige plastische stoffen" (post 39.07 E IV).

5 De Cour de cassation heeft de behandeling van de zaak geschorst en het Hof de volgende prejudiciële vraag voorgelegd:

„Moest verordening nr. 1/71 van de Raad van 17 december 1970 op 23 mei 1979 aldus worden uitgelegd, dat koffers en attaché-cases, vervaardigd uit gelamelleerde kunststoffen, zijnde styreenhars, butadieen en acrylnitryl, gehard in een gietvorm of door persen zonder dat er een geraamte of steunmateriaal in is verwerkt, als produkten van oorsprong uit Taiwan en ingevoerd in een Lid-Staat van de Gemeenschap, onder post 39.07 E IV vielen dan wel onder post 42.02 B of enige andere post van het gemeenschappelijk douanetarief ?"

6 Er zij aan herinnerd, dat het GDT onderscheid maakt tussen „kunstmatige plastische stoffen... en werken daarvan" (hoofdstuk 39) en „reisartikelen... en dergelijke bergingsmiddelen, van leder, van kunstleder, van vulcanfiber, van kunstmatige plastische stoffen in vellen, van karton of van textiel" (post 42.02). Naast de in de posten E I tot en met E III genoemde artikelen, omvat hoofdstuk 39 onder post 39.07 E IV werken van de stoffen bedoeld bij de posten 39.01 tot en met 39.06, welke niet zijn begrepen onder de voorgaande posten van het hoofdstuk of onder een tariefpost met een meer specifieke omschrijving.

7 Voor een nadere uiteenzetting van de feiten, het procesverloop en de middelen en argumenten van partijen wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen van het dossier worden hierna slechts weergegeven voor zover dat noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

De prejudiciële vraag

8 Allereerst zij opgemerkt, dat ten tijde van de feiten van het hoofdgeding niet de in de prejudiciële vraag van de Cour de cassation genoemde verordening van toepassing was, maar verordening nr. 2800/78 van de Raad van 27 november 1978 (PB 1978, L 335, blz. 1), die het op het betrokken tijdstip geldende douanetarief bevatte.

9 De Commissie en het Koninkrijk Spanje merken op, dat het Comité voor de IDR-nomenclatuur op 29 april 1967 een tariefadvies heeft gegeven over artikelen als waarop de prejudiciële vraag betrekking heeft. In dat advies werd geconcludeerd dat dergelijke produkten onder post 39.07 vallen, omdat post 42.02 enkel van kunstmatige plastische stoffen in vellen spreekt en dus geen werken kan omvatten die vervaardigd zijn door gieten of vacuümgieten. Die indeling zou bevestigd zijn door een advies van het Comité voor de Nomenclatuur van het GDT, dat eveneens besloot artikelen als de onderhavige in te delen onder post 39.07.

10 Zoals het Hof bij herhaling heeft overwogen, vormen de adviezen van het Comité Nomenclatuur belangrijke middelen ter verzekering van een uniforme toepassing van het GDT door de douane-autoriteiten van de Lid-Staten en kunnen zij als zodanig als waardevolle hulpmiddelen bij de uitlegging van het GDT worden beschouwd. Deze adviezen zijn niettemin rechtens niet bindend, zodat in voorkomend geval moet worden onderzocht of hun inhoud strookt met de bepalingen van het GDT zelf en de draagwijdte daarvan niet wijzigt. Voor de uitlegging van de in deze zaak bedoelde posten moet voorts rekening worden gehouden met de toelichtingen op die posten.

11 Blijkens de omschrijving van post 42.02 omvat deze post enkel de aldaar genoemde artikelen en soortgelijke bergingsmiddelen. Volgens de IDR-toelichtingen bij post 42.02 kunnen die artikelen „soepel zijn — zoals marokijnwerk — doordat er geen geraamte of steunmateriaal in is verwerkt; zij kunnen echter ook stijf zijn, indien het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd, is aangebracht op een geraamte of doordat het geheel is verstevigd door het verwerken van steunmateriaal". Post 42.02 vermeldt echter enkel „reisartikelen... van kunstmatige plastische stoffen in vellen".

12 Koffers en attaché-cases zoals in de onderhavige zaak bedoeld, worden vervaardigd van gelamelleerde kunstmatige plastische stoffen, die naderhand in een vorm worden gegoten. Volgens de IDR-toelichtingen bij post 39.07 omvat deze post bovendien „een grote verscheidenheid van al dan niet afgewerkte artikelen... verkregen door stansen, stampen of ponsen, vormen, persen, gieten of enigerlei andere bewerking". In die toelichtingen wordt er voorts op gewezen, dat van post 39.07 zijn uitgezonderd „reisartikelen (valiezen, reiskoffers, enz.) ... en dergelijke bergingsmiddelen van kunstmatige plastische stoffen in vellen, welke behoren tot post 42.02".

13 Uit een en ander volgt, dat het beslissende criterium voor indeling onder post 39.07 het fabricageprocédé is, namelijk gieten of vacuümgieten. Daarentegen vallen onder post 42.02 slechts reisartikelen „van kunstmatige plastische stoffen in vellen". Deze uitlegging is met name in overeenstemming met het vereiste, dat de tariefindeling dient te geschieden op grond van de objectieve kenmerken en eigenschappen van de goederen, zoals omschreven in de tekst van de post van het GDT en de aantekeningen bij de afdelingen of hoofdstukken.

14 Mitsdien moet op de vraag van de Franse Cour de cassation worden geantwoord, dat verordening nr. 2800/78 van de Raad van 27 november 1978 op 23 mei 1979 aldus moest worden uitgelegd, dat koffers en attaché-cases, vervaardigd van gelamelleerde plastische stoffen, bestaande uit styreenhars, butadieen en acrylnitryl, gehard in een gietvorm of door persen zonder dat er een geraamte of steunmateriaal in is verwerkt, als produkten van oorsprong uit Taiwan en ingevoerd in een Lid-Staat van de Gemeenschap, vielen onder post 39.07 E IV van het gemeenschappelijk douanetarief.

Kosten

15 De kosten door de Commissie en door de Spaanse regering wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

uitspraak doende op de door de Franse Cour de cassation (handelskamer) bij beschikking van 11 februari 1986 gestelde vraag, verklaart voor recht:

Verordening nr. 2800/78 van de Raad moest op 23 mei 1979 aldus worden uitgelegd, dat koffers en attaché-cases, vervaardigd uit gelamelleerde plastische stoffen, bestaande uit styreenhars, butadieen en acrylnitryl, gehard in een gietvorm of door persen zonder dat er een geraamte of steunmateriaal in is verwerkt, als produkten van oorsprong uit Taiwan en ingevoerd in een Lid-Staat van de Gemeenschap, vielen onder post 39.07 E IV van het gemeenschappelijk douanetarief.

Due Bahlmann O'Higgins

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 8 december 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Tweede kamer

O. Due